

۲۰۱۴/۰۱/۱۰

جليل غنى

غار ت گرى ديگر عربها و پاكيستاني ها

سرمایه های ملی یک کشور منحصر به سرمایه های مادی و معنوی آن ملت نیست بلکه تمام داشته های یک ملت اعم از آثار علمی و هنری، آرشیف ها، موزیم ها و ثروت های زیر زمینی، جنگلات، نباتات، پرندگان، خزندگان، آنچه در محدوده جغرافیائی خطه ای که یک ملت بر آن سکونت دارد شامل سرمایه های ملی همان ملت و کشور است.

در طول بیش از سی سال گذشته که افغانستان دارای رهبری ملی نبوده و جنگ خانمان سوز، گاهی برای بیرون راندن قوای متجاوز اتحاد شوروی سابقه، گاهی برای تصرف قدرت، زمانی برای تقسیم قدرت و زمانی هم برای حفظ قدرت این ملت را به خاک و خون نشانده، دست برد هایی از هر نوعی که در قاموس دستبرد ها و چپاول گری ها پیدا شده می تواند، در افغانستان صورت گرفته است و بعضاً هم حتی چنان دستبرد هایی را در هیچ قاموسی نمی توان سراغ نمود.

همه بخاطر دارند که موزیم ها و کتابخانه های افغانستان چگونه توسط اجیران و دشمنان فرهنگ و علم غارت و تخریب گردید و حتی به مجسمه های نادر و تاریخی بودا هم رحم نشد. معادن افغانستان چگونه غارت شد و می شود و به شکل غیر قانونی توسط عمال خارجی و اجیران دالر و کلدان استخراج و قاچاق می شود. همین اکنون بخش هایی از ولایات کنر، نورستان و بدخشان که معادن ذیقیمت سنگ ها و منرال های نادر در دل کوهستانات آن جای دارد به کمک همسایه ناخلف و آزمند افغانستان به تصرف طالبان نگهداشته شده و روزانه از معادن احجار کریمه به شکل غیر قانونی و غیر فنی استخراج و به پاکستان برده می شود. جنگلات افغانستان مخصوصاً در جنوب و شرق افغانستان در دوران مقاومت ملت افغانستان بمقابل قوای متجاوز شوروی وقت و حکومت های تنظیمی قطع گردید و به پاکستان برده شد، ریشه های درختان پسته که یکی از اقلام بزرگ صادرات افغانستان بود کشیده شد و به پاکستان بفروش رسید و پاکستان برای اینکه افغانستان را از نگاه اقتصادی بیشترین صدمه بزند نه تنها اینکه قیمت ریشه درخت پسته را بلند برد بلکه قیمت ریشه گیاه طبی دیگری بنام شیرین بویه را به نحو سرسام آوری بلند برد تا این گیاه را در مجموع از افغانستان محو و نابود سازد. فروش استخوان های مرده های افغانستان را هم فراموش نکرده ایم که حتی از آن هم دریغ نکردند و در دوران حکومت تنظیمی و طالبی به پاکستان برده شد.

اینها همه در دورانی صورت گرفته است که افغانستان در نتیجه ضعف حکومت و حمایت و پشتیبانی همسایگان دور و نزدیک نا امن ساخته شده تا دشمنان مردم افغانستان بتوانند تمام ثروت های ملی این کشور را غارت کنند و بر اندوخته های شان بیفزایند.

اکنون که دیگر یا زمینه ویرانی های بیشتر فرهنگی و اقتصادی برای غارت گران میسر نیست و یا سودی که لازم است در پی ندارد و یا هم به نحوی از تخریبات بیشتر با حضور جامعه جهانی و نظارت جامعه مدنی و مطبوعات و نشرات از فعالیت شان جلوگیری می شود، آزمندان به ابتکار دیگری دست یازیدند تا یکی دیگر از ثروت های ملی این کشور را از بین ببرند.

ابن بار بفر نابدی پرندگان و خزندگان نادر در افغانستان شده اند. گروهی از اعراب، بشمول وزیر خارجه قطر، و تعدادی از پاکستانی ها برای شکار این پرندگان و خزندگان کم یاب با بازهای شکاری و دم و دستگاہ و محاجب و مشاور و رهنما و خیمه و خرگاه به دعوت اسمعیل خان وزیر سابقه انرژی و آب (طوریکه گفته شده) یکی از قدرتمندان حوزه غرب و حکم فرمایان بلا رقیب این منطقه است وارد ولایت هرات در غرب افغانستان شده اند و از چند روز به اینطرف با عیش عشرت مصروف شکار هستند.

ادعا می شود که آنها به دعوت اسمعیل خان آمده اند ولی باید ویژه دخول را از وزارت خارجه افغانستان اخذ کرده باشند (اگر ویژه داشته باشند زیرا اکثرأ چنین گروه ها از کشورهای عربی و پاکستان بدون ویژه داخل افغانستان می شوند) و هدف سفر شان هم باید مشخص می بود. جالب اینجاست که پولیس وزارت داخله امنیت آنها را گرفته است.

معلوم نیست که تشکیلات عریض و با دببیه و تشریفات خاص ارسطوکراسی مقام محیط زیست که به منظور حفظ محیط زیست و نگهداری از داشته های محیطی مخصوصاً پرندگان، حیوانات و خزندگان نایاب باید از اهداف اولیه آن باشد، درین زمینه چه اقدامی کرده؟ و هیچگونه ابراز نظری هم تا کنون نکرده است. این همان مقامی است که در سال گذشته به اصطلاح یک پول هم از بودجه انکشافی اش را به مصرف نرسانده و در کشوری که هر گونه اقدامی برای حفظ محیط زیست یک قدم نو و ضروری است هیچگونه اقدامی صورت نگرفته است.

بحث ما بر رهنمائی ها برای اداره محیط زیست نیست بلکه بر چپاولگری هایی است که تا هنوز بر ثروت ملی افغانستان بعمل می آید. معلوم نیست که این همسایگان و چپاولگران دور و نزدیک افغانستان چه زمانی دست از سر این ملت برخواهند داشت و خواهند گذاشت که مردم افغانستان در صلح و آرامش بفرکر بهبود زندگی شان باشند نه بفرکر راندن غارتگرانی که هر دم با عبا و قبای دیگری چشم طمع به این خاک زرخیز دوخته اند.

از ورود این گروه عرب و پاکستانی، که پیکر خونین افغانستان از سی سال به اینطرف زخم های علاج نا پذیری به نام های وظایف متنوع از آنها برداشته، بر می آید که دولت افغانستان در بحر بی نظمی، بی انسجامی، بی خبری، هرج و مرج اداری و سیاسی، قدرت نمائی بقایای دوره مقاومت با قوای متجاوز شوروی وقت، عدم هم آهنگی بین ارگانهای دولتی، ضعف اداره و خود سری های مراجع مختلف دولتی غوطه ور است. این در حالی است که فرمان آقای کرزی شکار را در افغانستان ممنوع اعلام کرده و وزیر او (اسمعیل خان) وزیر خارجه قطر را با تمام محاجبین و خیمه و خرگاهش برای شکار خزندگان و پرندگان نایاب به افغانستان دعوت میکند.

دولت و ملت افغانستان باید جلو چنین خود سری ها و مهربانی ها و بی قانونی ها را به هر نحوی که ممکن است بگیرد و نگذارد دیگر هر با قدرت و زورمند داخلی و خارجی آستین بالا زند و به غارت ثروت های ملی افغانستان به پردازد. خوشبختانه رسانه های گروهی فعالند و آزادی نسبی نشرات با دسترسی به مراجع مختلف افشاء گری های لازم را می نمایند چنانچه سخنگوی وزارت داخله اعتراف نمود که بعد از شنیدن گزارش خبری در تلویزیون موضوع را تحت بررسی گرفته است و سایر مراجع از قبیل وزارت خارجه تا کنون اظهار نظری درین مورد نکرده و سخنگوی آقای سیاف که اسمعیل خان بحیث معاون او در انتخابات ریات جمهوری کاندید است، می گوید اسمعیل خان در هنگامی که وزیر انرژی و آب بوده در سفری به قطر با وزیر خارجه ملاقات نموده و گفته که در افغانستان از او پذیرائی خواهد کرد. اینها می رساند که اگر دولت در چنین مواردی یا بی خبر است و یا بی علاقه، برخی رسانه ها و ملت دیگر بیدار است و متوجه منافع ملی هستند. درین جاست که نقش رسانه ها بحیث صدای ملت وظیفه خود را بحیث ناظر اوضاع ایفا می کند که بحث جداگانه ایست و در موقع آن مورد بحث قرار خواهد گرفت.

پایان

د پانو شمیره: له ۲ تر ۲

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکنی د لیکنیزې ښې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په خیر و لولۍ